

A hamis bíró példázata 05.

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2021.09.19.

Ige: Lk 18,1-8

¹Jézus arról is mondott nekik példázatot, hogy mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk. ²Így szólt: Az egyik városban volt egy bíró, aki Istent nem félté, az embereket pedig nem becsülte. ³Élt abban a városban egy özvegyasszony is, aki gyakran elment hozzá, és azt kérte tőle: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben! ⁴Az egy ideig nem volt rá hajlandó, de azután azt mondta magában: Ha nem is félem az Istent, és az embereket sem becsülöm, ⁵mégis mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne zaklasson engem vég nélkül. ⁶Azután így szólt az Úr: Halljátok, mit mond a hamis bíró! ⁷Vajon Isten nem szolgáltató-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket? ⁸Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltatok nekik hamarosan. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?

Mt 7,7-11

⁷Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitják nektek. ⁸Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják. ⁹Vagy ki az közületek, aki fiának követ ad, amikor az kenyeret kér tőle, ¹⁰vagy amikor halat kér, kígyót ad neki? ¹¹Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jót a ti menygyei Atyátok azoknak, akik kérnek tőle?

1. Kedves Testvérek! Folytatjuk tovább a Jézus példázatairól megkezdett sorozatunkat. Sorozatunk 5. részében a **hamis bíró példázatát** vesszük Lukács evangéliumából. Lukács evangélista feljegyzett egy olyan példázatot, mely a kitartó könyörgésről, az eget ostromló kérésről szól. Így vezeti be Lukács evangélista Jézus szavai:

¹Jézus arról is mondott nekik példázatot, hogy mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk.

Én rögtön ennél az első bevezető mondatnál elakadtam, és elgondolkodtam saját életünkön. Mert azt látom, azt tapasztalom nagyon sokszor, hogy egyszerűen nem szeretünk kérni. És eszembe jutott a költő, **Nagy László verse: Adjon az Isten.** Ezt a verset sokan feldolgozták: pl. a Kaláka együttes, Koncz Zsuzsa énekes, stb. Nézzük és hallgassuk meg az egyik feldolgozást!

*Adjon az Isten
szerencsét,
szerelmet, forró
kemencét,
üres vékámbe
gabonát,
árva kezembe
parolát,
lámpámbe lángot,
ne kelljen
korán az ágyra hevernem,
kérdésre választ*

*ő küldjön,
hogy hitem széjjel
ne dűljön,
adjon az Isten
fényeket,
temető helyett
életet -
nekem a kérés
nagy szegyen,
adjon ügyis, ha
nem kérem.*

A mindennapok gyakorlata és tapasztalata az, hogy az emberek nagy része szereti maga megoldani a problémákat, megcsinálni és elintézni az ügyeit. Nem szeret szívességet, segítséget kérni. Én magam is így vagyok ezzel. Ha már kérni kell valamit, akkor az nem jó. Erre neveltek, ezt tanították nekem. Oldd meg magad, intézd el te!

Gyakorlatilag az Istennel való kapcsolatunkban is nagyon sokan ugyanezt élik át, hogy nekik valahogyan szintén nagy szegyen a kérés. Talán egyszer-kétszer még meg is teszik, hogy kérnek valamit Istentől, de azután a büszkeségük tovább mégsem engedi azt, hogy kérjenek. Inkább megpróbálják maguk megoldani a saját gondjaikat, problémájukat, nehézségeiket, és többet nem kérnek Istentől.

Istenünk azonban mindenképpen azt akarja, hogy kérjünk Tőle határozottan, elszántan, és ha kell, akkor szüntelenül ostromoljuk és zaklassuk Őt kéréseinkkel.

2. De miért is szeretné Isten, ha kérnénk Tőle, ha mindenkor és megfáradás nélkül imádkoznánk?

I. Előszőr is, amikor imádkozunk, akkor az imádságunk kifejezi azt, hogy bízunk Istenben. Az imádság a bizalom kifejezése és jele. Hiszen mindig bizalom kell ahhoz, hogy gondolatainkat, bajainkat, örömeinket és kéréseinket elmondjuk valakinek, akit igazából nem ismerünk. Igaz, hogy sok mindent tudunk Istenről, de olyan mélyen, ahogy Krisztus ismerte Őt, úgy nem ismerhetjük meg.

II. Másodsor az imádság azt is jelenti, hogy önmagunkat rábízunk Istenre.

III. Harmadsor, amikor megszólítjuk Istent, és imádkozunk Hozzá, akkor ezzel az Ő hatalmát és mindenhatóságát ismerjük el.

IV. Negyedszer – és ez szerintem a legnehezebb sokak számára – amikor imádkozunk (hálát adunk, dicsőítünk, kérünk, könyörgünk), akkor elismerjük saját lehetőségeink korlátait és végességét.

Úgy gondolom, hogy ez a négy dolog sok ember számára megugorhatatlan akadályt jelent abban, hogy imádkozzon Istenhez. Természetesen vannak országon belül jelentős különbségek ember és ember között. Vannak olyan habitusú emberek – pl. a hajdúk – akik génjeikben hordozzák a keménységet, a jellem harciasságát, ezért nekik talán az átlagnál nehezebb Istent kéréseikkel, könyörgéseikkel megszólítaniuk.

3. Testvéreim a Krisztusban! Ez a példázat arról szól, hogy mennyire fontos az, hogy kitartóak és állhatatosak legyünk az imádkozásban. De ezzel együtt ez a példázat azt is jelenti, hogy bizony nehéz dolog imádkozni, hiszen ez az özvegyasszony sem boldogult egykönnyen, amikor ügyét a bírónak elmondta.

Nem tudjuk, hogy miben kérte ki a bíró segítségét, de valószínűleg ez nem is fontos számunkra ebben a Jézus által kitalált történetben, példázatban. Özvegyként és nőként a legkiszolgáltatottabb helyzetben volt az akkori társadalomban. Az, hogy a bírót ostromolta kérésével azt feltételezi, hogy egészen biztos volt és hitt a saját igazában, de szüksége volt arra, hogy a bíró az ő kétséget kizáró tekintélyével is ki mondja, hogy neki van igaz a vitás ügyben.

De éppen ebben volt még a reménytelenség is: ugyanis a bíró olyan valaki volt, aki sem Istent, sem embert nem nézett. Aki számára nem létezett sem isteni, sem emberi tekintély. Erkölcstelen, tisztességtelen ember volt, akinek rendkívüli volt a hatalma. Ez a legrosszabb párosítás, ami létezhet. De az özvegyasszony bajban van, és nem tehet mást, csak ehhez a korrupt bíróhoz tud fordulni.

Jézus a példázatban éppen ezzel élezi a ki azt a helyzetet, amiben ez a szerencsétlen özvegyasszony van. És ezt a reménytelen és lehetetlen helyzetet hasonlítja össze azzal, hogy a hívő ember bátran fordulhat ügyeivel és kéréseivel Istenhez, mert az Isten egyáltalán nem ilyen, mint ez a korrupt bíró.

Jakab levelében ezt írja: **Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.** Jak 5,16b És ez a példázat is ékes példája annak, hogy a társadalmi ranglétra legalján lévő, de igaz embernek, az özvegyasszonynak a könyörgése hegyeket volt képes megmozdítani még a hamis bírónál is.

De **miért is van nagy ereje az igaz ember lelkes és kitartó könyörgésének?** Hasonlítsuk össze a példázatbeli bírót és a Kegyelmes Istent!

- Ereje van az igaz ember buzgó könyörgésének, mert **Isten ismer bennünket**, akik benne hiszünk és hozzá tartozunk. (Vele szemben a hamis bíró számára ez az özvegyasszony teljesen idegen volt.)
- Azért is van ereje a könyörgésünknek, mert **Istennek fontosak vagyunk** mi magunk is, és mindaz, amiben benne vagyunk. (Vele szemben a hamis bírónak egyáltalán nem volt fontos az özvegyasszony. Igazából egy idő után elege lett belőle, és le akarta őt rázni azzal, hogy igazságot szolgáltatott neki.)
- Kiderül a történetből az is, hogy az özvegyasszony érdekében nem szólt senki. Neki nem volt ügyvédje, párfogója. Ellenben, amikor mi Istenhez szólunk, amikor imádkozunk, akkor „van Szószólónk, van Pártfogónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus” (1Jn 2,1)
- Nem tudunk arról sem, hogy ezt a kétségbeesett özvegyasszonyt bátorította-e egyáltalán valaki miközben újból és újból felkereste a hamis bírót? Viszont azt tudjuk, hogy az Igében, a Szentírásban nagyon sok helyen olvashatunk bátorítást, biztatást, hogy ne adjuk fel, hogy kérjünk, és az Úr meghallgatja kéréseinket. Ahogy az igehirdetés elején is hallottuk az Igéből: **7Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitják nektek. 8Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.** (Mt 7)
- Talán az sem mellékes, hogy ez az özvegyasszony csak hivatali időben, a törvénykezés idején mehetett oda a hamis bíró elé. Vele szemben Istenhez mindig és akárhányszor odamehetünk. Urunk sosem mondja azt, hogy már lejárt a munkaidőm, majd gyere vissza holnap. Legyen

az éjszaka, vagy nappal, reggel vagy délután, **bármikor odamehetünk Istenhez a Szentlélek által, és megszólíthatjuk Őt.** Ő nem fog elküldeni bennünket.

- Végül azt is jó meglátni ebből a példázatból, hogy a hamis, a gonosz bíró csak azért szolgáltatott az özvegyasszonynak igazságot, mert már unta, hogy a nyakára jár. Egyszerűen egyre terhesebb és elviselhetetlenebb lett számára ez a zaklatás. A hamis bíróval ellentétben Isten előtt kedves a mi könyörgésünk és imádságunk. A Máté ev. 7. részben ezt is mondja az Úr Jézus: **Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jót a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérnek tőle?** (11.v.)

Isten ismer bennünket. Számára fontosak vagyunk. Krisztus a mi Szószólónk és Pártfogónk az Atyánál. Urunk szüntelenül nemcsak könyörög értünk, hanem bátorít is bennünket. Hozzá bármikor odamehetünk és szólhatunk Hozzá. Mert Ő örül, amikor meghallgathat minket.

Ezek mind-mind arról biztosítanak minket, hogy imádkozzunk és könyörögjünk Istenhez kitartóan, mert nem hiába és nem feleslegesen tesszük ezt.

4. E sok pozitív érv ellenére mégis olyan könnyen belefáradunk az imádkozásba és egyáltalán nem vagyunk kitartóak. Úgy gondolom, hogy Jézus, amikor a hallgatóságának megmagyarázza ennek a példázatnak a jelentését, akkor éppen ezért teszi fel a kérdést: **Halljátok, mit mond a hamis bíró! ⁷Vajon Isten nem szolgált-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket? ⁸Mondom nektek, hogy igazságot szolgált nekik hamarosan. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?**

Igen. Ez az egyik legfontosabb kérdés, hogy talál-e hitet a földön Krisztus, amikor visszajön ítélni élőket és holtakat? Talál-e hitet – úgy általában az emberek között? De a mi számunkra még sokkal fontosabb, hogy ezt a kérdést személyesen neked is és nekem is felteszi: talál-e a szívedben hitet? És talál-e az én szívemben hitet az Úr Jézus?

Vagy csak egyszerű, felszínes vallásosságot talál. Lehet, hogy csak kiüresedett keresztyén formákat, külsőségeket talál.

Segítsen bennünket éppen Ő, az Úr Jézus Krisztus, hogy tudjunk mindenkor imádkozni, és az imádkozásba és a könyörgésbe ne fáradjunk bele!

Befejezésül szeretném röviden összefoglalni azt, hogyan lehet mindenkor imádkozni. A híres evangélizátorról, Spurgeonról hallottam, hogy a következőképpen foglalta össze azt, hogy mit jelent mindenkor imádkozni:

1. Az imádság legyen olyan számunkra, mint a katona számára a fegyvere. Legyen mindig kéznél, és használjuk, amikor csak szükség van rá. Adjunk hálát azonnal, ha valami jó történik velünk. Kérjünk azonnal segítséget, bölcsességet Istentől, ha erre van szükségünk.
2. Másodsor fontos az, hogy legyen az egész életünk imádság. Legyen az életünk Istennek oda-szánt élet.
3. Igyekezzünk, hogy legyünk valóban kitartóak az imádkozásban.
4. Jó segítség az is, ha meghatározunk egy időt, amikor minden nap imádkozunk. A Bibliában olvassunk arról, hogy az imádkozás órájában, idejében mentek az apostolok imádkozni. Tegyük így mi is.
5. Végül az is nagyon fontos, hogy szólítsuk meg Istent minden élethelyzetben. Amikor reggel felkelünk. Amikor elkezdünk valamit, vagy befejezünk. Amikor szólni akarunk – főleg, ha nehéz helyzetben és nagyon okosan, bölcsen kellene beszélnünk. Stb.

Az imádkozásról van egy zsidó anekdota is:

Kóhn megkérdezi a rabbit, hogy szabad-e imádkozás közben cigarettázni? Természetesen nem szabad – mondja a rabbi.

Kóhnt csak nem hagyja nyugodni a gondolat, és tovább kérdez: De mond csak rabbi! Szabad-e a cigarettázás közben imádkozni? Természetesen szabad – válaszolja erre a rabbi.

Tehát, imádkozni bármilyen élethelyzetben, bármilyen elfoglaltság között lehet. Ugyanakkor ezt mondja Jézus a Hegyi beszédben:

“Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.” (Mt 6,6)

Testvéreim a Krisztusban! Imádkozzatok kitartóan és szüntelenül, mert Urunk mondja: **mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.** (Jn 15,5) Hívjuk segítségül az Ő nevét! Ámen.